

вони об'єднують свої академічні досягнення з особистою історією і досвідом. Вони ясно пояснюють, чому бажають навчатися на конкретній програмі і як їх ключові навички вплинуть на успіх в навчанні на магістерських програмах” [1].

Професійні амбіції і досвід обумовлюють переваги претендентів в магістратуру – так рахує Гейл Хаппер, директор юридичної магістратури і міжнародних програм в Boston College в США. Він відмічає, що „Ми схильні шукати людей, які мають деякий досвід роботи з юридичного профілю, але це не абсолютна вимога. Ми наполягаємо на високій успішності на попередньому місці навчання, сильному англійському і розумінні, що людина зробить реальний вклад в юридичну професію після закінчення магістратури”, - говорить Хаппер.

Не менш важливим закордонні приймальні комісії рахують необхідність внеску особистого вкладу майбутніми магістрами в процес навчання, обговорення та розвиток академічних та інтелектуальних тем не на студентському рівні, а на рівні, що потребує визначеної компетенції.

Якісна підготовка магістрів у відповідних галузях дозволить прискорити інноваційні процеси в Україні і реформувати її економіку.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Довбня С.Б., ДВНЗ «НМетАУ», м. Дніпропетровськ

В сучасних умовах господарювання інноваційність менеджменту виступає обов'язковою умовою успішності, безперервного розвитку та безкризового функціонування підприємств, своєчасної їх адаптації до мінливого зовнішнього середовища та подолання його бар'єрів. Перехід до інноваційного менеджменту (менеджменту 2) потребує від підприємств широкого впровадження сучасних управлінських технологій, на сам перед таких як: інтерактивне планування, в тому числі на стратегічному рівні; колективне формування управлінських рішень на базі електронного документообігу; цілеорієнтовані системи мотивації; моделювання і оптимізація бізнес-процесів, а також освоєння економіки знань. Здійснюючи такий перехід особливу увагу необхідно приділити стратегічному плануванню, оскільки саме якість та обґрунтованість стратегії суттєво впливає, можна навіть сказати визначає результати діяльності підприємства.

У зв'язку з цим обґрунтовані основні інноваційні підходи та елементи стратегічного планування, які полягають в наступному.

По-перше, інноваційний менеджмент передбачає зміну підходів до формування цільових орієнтирів. На відміну від традиційних ринкових та фінансових стратегічних цілей менеджмент 2 акцентує увагу на необхідності переходу до цілей соціального спрямування, цілей, орієнтованих на задоволення суспільних потреб.

По-друге, інноваційний менеджмент використовує нові технології стратегічного планування. Сучасна теорія менеджменту розрізняє дві технології

формування стратегій. Перша - традиційна (так званий структурний підхід). Він передбачає традиційний аналіз зовнішнього середовища і стану підприємства та розробку стратегії, яка забезпечує найкраще використання підприємством всіх можливостей та сильних сторін. Ця технологія базується на принципі, який ставить на перший план тріаду – «зовнішня середа – організація бізнесу - фінансові результати». При такому підході зовнішні умови диктують управлінські рішення, ціль яких: найкращим чином використовувати можливості, які надаються цими самими умовами.

При використанні другої технології, (мова йде про так званий «перестроєчний» підхід), порядок дій принципово змінюється. Головна ідея цього підходу полягає в тому, що підприємство само повинно впливати на оточення. Таким чином першочерговим є визначення стратегії підприємства, а формування умов зовнішнього середовища, які є сприятливими для реалізації цієї стратегії розглядається як задача наступного етапу.

Третя інновація в області стратегічного планування полягає в тому, що на відмінність від традиційної послідовності формування стратегії «зверху вниз», яка здійснюється переважно топ-менеджерами, інноваційна технологія орієнтована на розширення кола учасників її розробки, а формування відбувається «знизу до гори». Такий підхід реалізується в межах інтерактивного планування, основними рисами, якого є: формування такого майбутнього, яке створює передумови для найкращого розвитку підприємства; спрямованість на підвищення перспективної результативності, а не на якнайскоріше отримання максимальних результатів; участь всіх підрозділів та осіб в цьому процесі, в силу того, що, прийняття безпосередньої участі у розробці плану, сприяє підвищенню зацікавленості робітників в його виконанні; зміна функцій планових підрозділів підприємства (їх основна функція вже полягає не в безпосередній розробці плану, а в створенні раціональних умов для такого планування, методичне та організаційне забезпечення процесу планування та його стимулювання); головним результатом планування при інтерактивному підході вважається не сам план, а процес його розробки, який забезпечує розвиток колективу та окремих його членів.

Інноваційні технології стратегічного планування забезпечують його підвищену обґрунтованість, мотивованість трудового колективу до реалізації стратегії та соціальну орієнтованість діяльності підприємства.

ВИКОРИСТАННЯ ВНУТРІШНІХ РЕЗЕРВІВ ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ВУГІЛЬНИХ ШАХТ

*Вагонова О.Г., Державний ВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ
Папіж Ю.С., Державний ВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

В сучасних економічних умовах існування вугільних шахт можливість функціонування групи збиткових шахт з тривалими термінами експлуатації може забезпечити раціональне використання внутрішніх резервів.